

- 6) Czy art. 56 TFUE, w świetle prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy, ustanowionego w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), należy interpretować w ten sposób, że powyższy wymóg nie jest spełniony, gdy grzywna za zaniechanie jest naliczana codziennie, a jej kwota została zwiększona trzykrotnie, przy czym usługodawca jeszcze nie wie o wydaniu poprzedniej decyzji, w związku z czym nie może naprawić swojego zaniechania, zanim zostanie na niego nałożona kolejna grzywna?
- 7) Czy art. 56 TFUE w związku z prawem do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy ustanowionym w art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych, w tym prawa do bycia wysłuchanym ustanowionego w art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, ustanowionego w art. 47 karty praw podstawowych, należy interpretować w ten sposób, że wspomniane wymogi nie są spełnione, gdy decyzja nie podlega zaskarżeniu w postępowaniu administracyjnym, a w postępowaniu sądownoadministracyjnym dopuszczalne są tylko dowody z dokumentów i sąd nie może przeprowadzić rozprawy w sprawie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 20 lipca 2018 r. – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes
de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF / Institut national de l’audiovisuel**

(Sprawa C-484/18)

(2018/C 352/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Strona pozwana: Institut national de l’audiovisuel

Pozostali uczestnicy postępowania: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 lit. b), art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, by uregulowanie krajowe, takie jak art. 49 II ustawy nr 86–1067 z dnia 30 września 1986 r. w sprawie swobody komunikacji, zmienione art. 44 ustawy nr 2006–961 z dnia 1 sierpnia 2006 r., wprowadzało na rzecz Institut national de l’audiovisuel (INA), korzystającego z prawa do wykorzystywania archiwów audiowizualnych publicznych przedsiębiorstw medialnych, system odstępstw polegający na tym, że warunki korzystania z utworów artystów wykonawców oraz wynagrodzenie następujące po tym wykorzystaniu są regulowane przez umowy zawierane między INA a samymi artystami wykonawcami lub organizacjami pracowniczymi reprezentującymi artystów wykonawców, które to umowy powinny w szczególności określać stawki wynagrodzenia oraz warunki ich wypłaty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10.